सत्तकारं च तत्। पूर्यं चैतीसतं सार्डक्समालायतं भवेत् । तक्कि वारचनाथस्य सखरोगकरं मतम् । चतुरङ्ग्-मानं तु स्यूबम् रोमाबिबञ्च यत् । तत् प्रथस्तं गजेन्द्राणां मुखानकारकार् । चरित्रपरियाइञ्च करियां सलय-तिदम्। वामनं इसाहीनञ्च परिचाहितविजितम्। खब्यक्तञ्च न गंसन्ति वातकुमा विपत्करम्। दादगाङ्ग्ल-विस्तारन्दैर्ध्येषा टादगाङ्ग् सम्। व्यक्तं ग्राक्ति प्रटाकारं तह्भ-तुं बांभकारकम्। गत्तीकारे च निर्याचे कठिने चाति कुः खिते। शिरधेरोगजनने गजसारो इनस व। संपूर्णे पुन-मारे च मुप्रचक्ते प्रकीतिते। राज्यटिंदकरे नित्वं भर्तुवि-जयकारके । इट्मेर हि विज्ञेयं बच्चणं कटपार्श्वयोः। श्रतः परं प्रवच्चामि बच्चणं कुम्भवोरिय । विषमत्वमरो-मलं देइच्छायाविवर्षता । समता कर्छ एवा भ्या समा-धिकामपूर्णता। व्यक्तता वासनलं च परिणाइविही-नता । तनुभावः शिखरवी: कुम्भदोषा दश स्ट्रताः । भर्त-वापलारी चोयी विषमी रोमवर्जिती । देइच्छायावि-वर्षी त मल् जोकविवद्द नी ; कर्छ एक्समी चैन प्रयातः प्रविनायनी। मानाधिको च होनी च भर्तु रुक्केदकारको। व्याप्ती च वामनी चैव भर्त्ः की त्ति विनायनी । परिणाइ विचीनी च को गचयकरी मती। शिखरख तत्तलेन युक्ती कुन्भी त रोगदी। अगुभं बच्चां होतत्साम्प्रतञ्च गुभं प्ट्यु । समी दोचकचाकानी विक्तीर्यायसरी तथा । कर्य मुजात्समारभ्य इसाईजिमिताच्छ्यो । ससंइतौ च पीनौ च कामिनीकुचसिन्भौ । समाकान्तराठौ च देइच्छाया समप्रभी । चारोक्तप्ररीराई दशनावरणचमी । सत्रीकी च सुटत्ती च शुभी कुन्धी प्रकोत्ति ती। सभी च दीव-रोमाणी भतः त्रीसीख्यकारकौ । समानी रिप्रनाथाय तर्थं च समुद्रती । स्मंहती च पीनी च वरस्तीनाभना-रकौ । यत् नायकरौ चेयौ कामिनीकुचसिन्मौ । समा-क्रान्तबबाटी व मुखदी रोगनागनी। बारोडिस्य-गित हीं च सत्रीको च जयमदी । एती च इसिनां कुमा प्रवाबद्वारकारकी। व्यतः परं प्रवच्छामि कर्षयोरिप बचचम्। निर्देशमधी स्तराकी स्ति ततुन्तिही ततुल्यी। (समा सरा) सङ्घरौ विषमी क्चौ लु टितायौ च निनुरौ। सामी च वर्त्ती चैव कर्सी नागस निन्दिती। फल च सा-म्पृतं वच्ची यथावद्नुपूर्वशः। निर्लोमशी स्नमाकीस्रौ गजस कणरोगदी। निवुरी खुटिताची च यातःको यहरी मती। साओं च वर्त सी चैव गजसायुर्विनायनी । स्रतः परं प्रव-

च्यामि गुभक्षविनिययम्। दिरित्सानसंयुक्ती सिरा-जार्बाववर्जितौ । स्वत्वचौ महाच्छिद्रौ स्निन्धौ दुन्द्भि निसनी । नपोनमण्डनास्मानात्तराद्भी मुद्धम् द्वः । कसी चामरमं काशी स्टुरोमसताचनी । अजर्जरस्टुप्रा-नावीषद्गुप्रावचू जिकौ । मयुरता जहनाभौ सुविस्ती र्णमौ गुभौ। दिरित्तमानसंयुक्ती भर्तरायुःकरौ मतौ। स्नमाजा-जविनिर्मुकौ घिरोरोगविनायकौ । समत्वचौ मञ्जाच्छद्रौ गजनामकरी मती। स्निग्धीकान्तिकरी नित्यं जयदी इन्ट्रिस्सनी । यत्नायकरौ प्रोक्तौ सदुरोमीकतता-र्चनी। अजर्जरसदुप्रानी प्रयातः सीख्यकारकौ। गजस्रोपचयार्वेन देषदुगुप्तायचू जिकौ। मयूरताज-वनाभी तरङ्गनवाद नी। सुविस्तीसी सभी भत भीमिनामकरी मती । कणयोस्त समाख्यातं मर्येतत्-गुभन्न ज्ञाम । कर्छस साम्प्रतं वन्से यथावदनुप्वेषः। व्यवको होनी दीवेश कर्छश्च गुभदोभवेत्। आरोष्ट-कप्रमृणाञ्च क्रमगः कुञ्जरस्य च । खनकः परिणाचेन सप्तमञ्ज्ञिकं यतम्। श्रङ्गानां तयायामे हाद-यैवाङ्कानि त । सम्मूर्षि पिरिक्तोद्यशानमे विविभू-वितः । कच्छोनारचनायस एवं भूतः सुप्र्जितः । क्रजुः प्रमोदजननः संभूषः नार्यं सिद्धिः। श्रञ्जलोजय-क्रदुभर्तुः कोर्तितः पूर्णीपग्डकः । उद्योगंगर्राहः च प्रतापं बुद्ते तथा। अनम् विसमायुक्तीम विरत्नप्रदी भवेत्। करासञ्चातिनिमः च स्त्रासनंन प्रशस्ते। करालं यातरग्रभं निम्नं च व्रथकारकम्। देर्थेण इस्तमालं तु विस्तीर्थेश्व गुभं स्टतम् । विस्तीर्थं विस्तृतं राक्तं सम्पूर्णं कुर्ते जयम्। वंशस्त्राच प्रतक्तामि बच्चणं त गुभागुभम्। अल्बिक्तोनिन्नपारः हसो वंशोन-यस्ते। राचां च पादरीगायां कर्ता च स मने सदा। षस्वतः इत्वायासमासनात्पिसमासनम्। यावत् प्रपूर्यते पार्च वंशोऽत्रफलकाङ्कतिः । शुभे चे यो गजेन्द्राचामा-यामः कुरते मुखम्। पूर्णपार्श्वस्तु जाभाय धतुः प्रषः चियं नयेत्। धरितद्वयमानं त् मेचकात्पविमासनस्। वनास्य विषम' निम्नङ्गचितं पुक्तरोगदम् । मांसोप-चयपूर्वं च विस्तीर्णेञ्च गुभं मतम् । जधनीपरि रोगार्चा-ति नायकरं मतम् ।(मेचकात्युक्तमूलात्)। पुक्तोगजस्य नो यस्तो वद्धदीर्घाऽतिसन्तितः। करोति महतीं पीडां-रात्रयाधीरणस व। द्राहुनस्त प्रयुत्तेन देर्घेणाषाद-शाङ्गुलः । संपूज्यः पेचकोत्तेयो गजमर्तुः संखप्रदः ।